

מראָה מדברת

ניתנה פריבילגיה מיוחדת לנשים, להשתמש בפריט המצוי מן הסתם בכל בית, ושנמצא גם קרוב לוודאי בארנקן - מראָה! כל הבטה בה מחוללת באשה עשיית שינוי כלשהו בעצמה: הזזת תלתל עקשן, יישור קמט בלתי נראה בשמלתה, תיקון קטן באיפור, ועוד כהנה וכהנה... אצלנו זה קורה דקה לפני היציאה מהבית, כשאני כבר בחוץ עומד לנעול ת'דלת, היא חייבת להתעכב עוד שבריר דקה, כדי לזרוק מבט במראָה הגדולה - ולצאת! מה עוצר אותה מול המראָה? לך תבין... סיפר לי ידיד שבביתו מצויה מראָה מדברת כמו באגדות. "תראה איך אתה נראה? תסדר את הצווארון, הכפתור העליון בחולצה - פתוח, יש פירור עוגה בזקן שלך"... מראָה אורגינאלית המדברת מגרונה של אשת נעוריו - כג'ינגל מוכר...

האמת היא, שגם אנחנו, הגברים, לא לגמרי אדישים לפריט הזה. אומנם אנחנו לא מקדישים חשיבות להצצות תכופות במראָה, לא רק משום הפסיקה בהלכה בנוגע לעמידת גבר מול ראי, כי מה התועלת שתצמח מכך? הן הדיוקן לא ישתנה. אותו פרצוף, אותו זָקן, חבל על הזמן! מה גם שבמידן "הסלפי" זה נדמה מיותר! אך למען היושר וההגינות, מציאות טבעית היא שאין להתעלם ממנה. הבורא העניק לאשה חוש שיש אסתטי, מבט תכליתי, יעיל, בונה, נקי ויפה - יתרון נשי מובהק על הגבר! והמדרש נותן חיזוק לכך ואומר: "שלושה דברים מרחיבים דעתו של אדם: אשה נאה, דירה נאה וכלים נאים". שילוב מנצח!

השבת, כמו בשבת שעברה, יש מקום של כבוד למראָה, וזאת בזכות **"המראות הצובאות"**. אין כאן שגיאת כתיב. לא "צובעות" בשלל צבעים, אלא "צובאות", במובן נאספות, מתקהלות, כמו, צובאות על הבית", כמו חילות בצבא. המראות הללו היו תרומתן המיוחדת של נשות-ישראל למשכן. זה נראה תמוה. מראות במשכן? מה זה סלון יופי? אפילו משה רבנו היסס לקבלן. הוא לא התלהב להכניס את המראות הללו למשכן. אבל דווקא הבורא מצא בהן עניין מיוחד באומרו: "חביבות הן עלי" - וציווה להכניסן למשכן ולעשות מהן **כיוור גדול** שישמש לטהרת הכוהנים, בבואם לעבוד בקודש.

מה היה "במראות הצובאות", שזכו להכנס למשכן הקדוש? המראות הללו מהוות סמל לתושיית ולנחישותן של נשות ישראל במצרים. פרעה גזר על הגברים "עבודת פרך", תוך עזיבת משפחתם. זאת היתה גזירת שמד במטרה להרוס את הבית היהודי. אבל הנשים גילו תושיה והחליטו לעשות מעשה! למרות המצב הנואש, הן רצו להיראות יפה. היתה להן בביתן פיסת נחושת, ששימשה להן מראָה. נטלו הנשים את המראות הללו, ויצאו לשדה להביא מעט אוכל לבעליהן. חז"ל אומרים שהיו מפחמות ומשחירות את פניהן כשהיו יוצאות מביתן, כדי שהמצרים לא יתנו בהן את עיניהם. בהגיע הנשים לבעליהן, הן העמידו את המראות בזווית מיוחדת שתַרְאָה בהן בבואתן המצודדת. "הטריק" הצליח! הבעלים התעוררו מייאושם, ומצאו דרך להגיע הביתה לחמימות המשפחתית. בזכות הנשים, והרעיון המבריק שלהן, הם בחרו בחיים, והעמידו דור חדש של ילדי ישראל, ככתוב: **"וכאשר יענו אותו, כן ירבה וכן יפרוץ!"**

המראָה אינה פריט המשמש אור חוזר להצגת המראה החיצוני של המתבונן בה - היא גם ראי לנפש, אשר דרכה משתקף גם מימד המראָה הרוחני הפנימי, המעיד על פנימיות האדם. ההצצה החטופה של האשה במראָה טרם יציאתה מהבית, אינה סתמית. יש בה כדי לעורר הערכה כלפיה, נוכח צניעותה, לבושה הנאה והליכותיה היפות - ויחס של כבוד כלפיה.

בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ממצרים - בזכות הנשים בדורנו, נזכה לעלות בקרוב לירושלים לבית מקדשנו, בגאולה האמיתית והשלימה!

שבת שלום ומבורך

